

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΨΗΦΙΣΩ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Του Ίωνα Δαμόκλειου

Εργάζομαι 25 ολόκληρα χρόνια χωρίς σταματημό. Δεν γνωρίζω τι θα πει να είσαι το μεσημέρι σπίτι σου με την οικογένεια σου, τα παιδιά σου και τη γυναίκα σου γύρω από ένα τραπέζι. Δεν γνωρίζω τι σημαίνει ένας Σαββατιάτικος πρωινός καφές στο Πασαλιμάνι, τη Πλάκα, την Ακρόπολη. Δεν γνωρίζω τι σημαίνει ύπνος χωρίς έγνοιες, χωρίς αγωνία για το αύριο. Ουδέποτε εισέπραξα από το νεοελληνικό κράτος την παραμικρή βοήθεια. Δεν θυμάμαι τίποτα καλό από αυτή τη χώρα από τα παιδικά μου χρόνια μέχρι και σήμερα. Κανένας από την οικογένειά μου δεν υπήρξε τσανάκι του δημοσίου, αργόμισθος υπάλληλος του κράτους και βολεμένος. Ίσως γι' αυτό να ευθύνεται η Μικρασιατική μου καταγωγή. Στην Ελλάδα, ένα μεγάλο μέρος της σταδιοδρομίας ενός ανθρώπου, οφείλεται στη Πελοποννησιακή η μη καταγωγή του.

Αν είσαι -όπουλος, -άκος ή -έας, οι πιθανότητες είναι πολύ μεγαλύτερες στο να βολευτείς σ' αυτόν τον τόπο. Εγώ όμως ουδέποτε ζήτησα να βολευτώ. Να αξιολογηθώ στα ίσα ζήτησα. Με ποιον όμως; Με τους τσάτσους; Τα στελέχη της κομματοκρατίας; Τα κοπρόσκυλα που πληρώνονται από τον εξαθλιωμένο, ξεζουμισμένο κοσμάκη;

Μορφώθηκα εκτός Ελλάδας με πολύ σκληρή δουλειά που συνοδεύτηκε όμως από αναγνώριση των ανθρώπων που με δίδαξαν. Τίμησαν και ενθάρρυναν τους κόπους και τις προσπάθειές μου, μου

έδωσαν θέσεις που ούτε στο όνειρο μου δεν θα καταλάμβανα εδώ. Έκανα όμως ένα μεγάλο λάθος: Επέστρεψα πίσω. Ο λόγος; Το παραμύθι που με τάισαν από τα μικράτα μου. Ευγενής λαός, απόγονος των αρχαίων Ελλήνων, Έλλην με χιλιάδες χρόνια καταγεγραμμένης ένδοξης ιστορία. Ελλάδα, το φως του κόσμου.....

Ξεκίνησα να ψάχνω για τους Έλληνες και έπεσα πάνω στον Εβραιοχριστιανισμό. Διάβασα πολύ, ερεύνησα και ανακάλυψα πως η ταφόπλακα του αρχαίου Ελληνικού πνεύματος λέγεται Βυζάντιο και χριστιανισμός. Μπροστά μου νόμισα πως τα είδα όλα. Γέμισα οργή για τους γκρεμισμένους ναούς, τα καμένα συγγράμματα των αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων και επιστημόνων. Πήρα την απόφαση να αναγεννηθώ, να εντρυφήσω στην αρχαία γνώση, να νιώσω υπερήφανος γιατί γεννήθηκα Έλληνας.....

Κάτι όμως μέσα μου με βασάνιζε! Δεν μπορούσα να απαντήσω σ' ένα καίριο ερώτημα: Πως είναι δυνατόν ένας λαός με τόσο ένδοξο παρελθόν να έχει καταντήσει έτσι και να είναι ο περίγελος του πολιτισμένου κόσμου. «Φταίει ο Χριστιανισμός και οι Τουρκοκρατία» έλεγαν οι συνοδοιπόροι μου στη φάση της αυτό-επανελληνισής μας.....

Στην αρχή, αυτή η δικαιολογία μου αρκούσε, με βόλευε, με κάλυπτε. Ο χρόνος όμως περνούσε και η δύναμη αυτής της αιτιολογίας των κακώς πεπραγμένων μαζί με την νοητική και πνευματική κατάντια του «λαού» μου, συνέχιζε να με προβληματίζει με ολοένα και μεγαλύτερο βαθμό.

Μετά ήρθε το μεγάλο σοκ.

Κατάλαβα πως όχι μόνο δεν υπάρχει «ελληνικός λαός» αλλά και η λέξη «έθνος» δεν υφίσταται σαν οντότητα. Κατέληξα πως η λέξη έθνος περιγράφει μία φανταστική κοινότητα ανθρώπων που ανιστόρητα θέλησαν ή εξαναγκάστηκαν να πιστέψουν πως έχουν ευγενή καταγωγή και ενώνονται μεταξύ τους μέσα από μία επιβεβλημένη γλώσσα, μία επιβεβλημένη θρησκεία ενώ συνάμα βρίσκονται γαλουχημένοι και βουτηγμένοι μέσα σε ένα ποτάμι μίσους για τη γειτνιαζουσα φαντασική κοινότητα, το άλλο δηλαδή γειτνιαζόν «έθνος» που ακολουθεί και αυτό την ίδια ακριβώς τακτική ομαδοποίησης των πολιτών του. Ψάχτηκα, ερεύνησα, διάβασα και κατέληξα πως αυτό

που ονομάζουμε σήμερα «ελληνικό λαό», δεν είναι τίποτα άλλο από ένα συνονθύλευμα από βαλκανικές ορεσίβιες φάρες ανακατεμένες με ανατολικά, φράγκικα, βενετσιάνικα και βορειοαφρικάνικα φύλα. Δεν υπάρχει αρχαιοελληνικό DNA ούτε γονιδιακά ούτε πολιτισμικά. Πρόκειται για ένα ανίερο παραμύθι που το κράτος φροντίζει να μας ταίσει από τα παιδικά μας χρόνια θέλοντας να δώσει οντότητα, υπόσταση και λόγο ύπαρξης στην αφεντιά του. Δεν είμαστε γόνιοι αρχαίων που με το ζόρι έγιναν χριστιανοί. Είμαστε εκχριστιανισμένες Σλαβο-αρβανιτο-βλαχο-ανατολίτικες φάρες που οραματίστηκαν πως είναι γόνιοι των αρχαίων Ελλήνων.

Ομολογώ, πως ήταν πολύ δύσκολο να το καταπιώ. Πολύ δύσκολο να βάλω στην άκρη τον Περικλή, το Σωκράτη, τον Αριστοτέλη, το Λεωνίδα και τον Θεμιστοκλή που μέχρι τώρα θεωρούσα προγόνους μου και να τους αντικαταστήσω με τους πραγματικούς μου προγόνους: Τον Νταβέλη, το Γιαγκούλα, τους αδερφούς Αρβανιτάκηδες, το Γκούρα, το Μπούα και τον Λιόπηση. Να λοιπόν γιατί δεν πάμε μπροστά! Δεν φταίει ο χριστιανισμός για την κατάντια μας. Ο Χριστιανισμός έκανε καλά τη δουλειά του εξαφανίζοντας τον αρχαίο κόσμο. Εμείς όμως ουδεμία σχέση έχουμε με τον αρχαίο κόσμο, την αίγλη του και την ακτινοβολία του. Δεν είμαστε Έλληνες. Είμαστε Ρωμιοί, ένα μórφωμα άξεστων φυλών τσοπαναράιων. Έχουμε μέσα μας το DNA της λαμογιάς, της αξεστοσύνης, της κουτοπονηριάς και του βολέματος. Με αυτό λοιπόν το DNA και με αυτά τα σαθρά υλικά, δομήθηκε το σημερινό «νεοελληνικό» κράτος. Πως λοιπόν αυτό το κράτος να προοδεύσει και να προχωρήσει; Πώς να εξευγενιστεί και να αλλάξει; Γίνεται; Όχι, δεν γίνεται. Με τίποτα δεν γίνεται να διώξουμε το γονίδιο του «λήσταρχου» που κουβαλάμε μέσα μας και να το αντικαταστήσουμε με το εκπολιτισμένο γονίδιο των μεγάλων ανδρών της αρχαιότητας. Αφού λοιπόν, έτσι είναι τα πράγματα, για ποια σημαία, για ποια ιδανικά, για ποια πατρίδα μιλάμε; Παραμύθια και φαντασιοπληξίες είναι όλα αυτά και όσο πιο γρήγορα κανείς το συνειδητοποιεί, τόσο πιο γρήγορα απελευθερώνεται.

Μελέτησα τη σύγχρονη ιστορία αυτού του τόπου που ουδέποτε βίωσε την αναγέννηση και το διαφωτισμό. Καπελωμένος λόγω της αξεστοσύνης του από τους εκάστοτε Μαυροκορδάτους, Κουντουριώτηδες, Νέγρηδες, Πολυζωΐδηδες, αυτός ο «λαός» έμαθε να αναδεικνύει απατεώνες και καταχραστές και να στέλνει στο πυρ το

εξώτερο πραγματικούς δουλευτές, με ελεύθερο και δημιουργικό πνεύμα. Δεν με εντυπωσιάζει λοιπόν, η σημερινή μας κατάντια. Πάντοτε έτσι ήμασταν, απλά δεν το είχαμε μελετήσει το θέμα, δεν είχαμε ψαχτεί αναζητώντας αμερόληπτα την πραγματική μας ιστορία. Ζούσαμε στο σκοτάδι ενός ψευδεπίγραφου, άνευ αντικρίσματος αλλά γεμάτους «κορώνες» και παχιά λόγια πατριωτισμού.

Αυτή η γνώση με οδήγησε στο να αναθεωρήσω το αριστερό παρελθόν της οικογένειάς μου και φυσικά το δικό μου. Οι μνήμες μου για τον μικρασιάτη παππού μου που είχε φάει το ξύλο της αρκούδας από τους γερμανοτσολιάδες, από τον πατέρα μου που κυνηγήθηκε στη χούντα και γενικά το σόι μου που υπέφερε πολλά από τους φασίστες του Πελοποννησιακού κράτους και παρακράτους, με έκαναν να καταλάβω πως πήγαν τσάμπα, σαν το σκυλί στ' αμπέλι. Η ιστορία τους μου θυμίζει τον Νικήτα Σταματελλόπουλο, τον γνωστό μας Νικητάρά τον Τουρκοφάγο που χρειάζονταν δύο παλικάρια να του ανοίξουν το χέρι για να του βγάλουν το σπαθί απ' τη χούφτα μιας και τα νεύρα το κρατούσαν σφιχτά δεμένο μέσα της. Πέθανε τυφλός και απένταρος, αγνοημένος από το νεοελληνικό κράτος έχοντας μονάχα μια άδεια να ζητιανεύει σε συγκεκριμένα σοκάκια του Πειραιά. Έτσι τιμά αυτή η χώρα όσους έχασαν το αίμα της γι' αυτήν!

Κοιτάς τριγύρω και τι βλέπεις; Ανδριάντες και αγάλματα προδοτών που ξεπηδούν μέσα από μία κωλομπαρισμένη ιστορία που γράφτηκε από ημέτερους για ημέτερους.

Μετά τη χούντα, το σύστημα άλλαξε δέρμα σαν το φίδι και έφερε τη μεταπολίτευση. Σε μια μέρα γίναμε ευρωπαίοι. Γέμισαν τα ταμεία λεφτά μονάχα που ήταν δανεικά και έπρεπε κάποια στιγμή να τα γυρίσουμε πίσω. Η κάθε βλαχάρα άφησε τη στρούγκα, έβαλε μπλου τζην και έπιασε δουλειά στο δημόσιο. Ο κάθε βλάχος από ποιμήν προβάτων, έγινε ποιμήν ανθρώπων, δηλαδή, κομματάρχη και συνδικαλιστής. Όλοι οι άχρηστοι και οι ανίκανοι απανταχού της επικράτειας, βρέθηκαν κολλημένοι σαν τις βδέλλες στο σώμα του κρατικού μηχανισμού που ανέκαθεν το τροφοδοτούσαν με αίμα οι τολμηροί, μικρομεσαίοι, ιδιοτελείς. Με την αξιοκρατία να αποτελεί άγνωστη λέξη στο λεξικό του νεοέλληνα, με το ρουσφέτι, τη μίζα, τη ρουφιανιά και το τσατσιλίκι να κυριαρχούν παντού, φτιάχτηκε ένα

κράτος καλοζωϊσμένων κομματικών ακαμάτηδων που σήμερα απαρτίζουν τις στρατιές των λεχριτών του δημοσίου.

Όταν πριν τρία χρόνια, οι Ευρωπαίοι μας θύμισαν πως τα δανεικά τελείωσαν και πως τα πάρτυ με το δημόσιο χρήμα θα έπρεπε να σταματήσουν, οι πολιτικοί μας δεν πτοήθηκαν. Θυσίασαν στο βωμό της διάσωσης των κομματικών τους στρατών, τον κάθε φουκαρά μικρομεσαίο, αυτοαπασχολούμενο πολίτη. Τον φόρτωσαν με χαράτσια, με απίστευτους φόρους, με απίστευτες αυξήσεις στα λειτουργικά τους έξοδα για να προστατεύσουν τα «γιουσουφάκια» τους που τους ανέβαζαν και τους ανεβάζουν στην εξουσία. Αντί λοιπόν να απολύσουν τουλάχιστον 250,000 ακαμάτηδες του δημοσίου που μπήκαν από το παράθυρο χωρίς προσόντα με την προσωπική συνέντευξη του Πελοποννήσιου κουραδόμαγκα Πάκη, προτίμησαν να καταστρέψουν την επιχειρηματικότητα αυτής της χώρας και να τινάξουν στον αέρα την οικονομία τους. Οι Ευρωπαίοι δεν νοιάστηκαν. Ξέρουν, πώς όχι μόνο θα πάρουν πίσω τα δανεικά που έχουν δώσει αλλά θα τα πάρουν και υπερπολλαπλάσιο ποσό. Εξάλλου, αυτή την ιστορία με τα δανεικά, δεν την ξεκίνησαν για πλάκα αλλά για να βάλουν χέρι στο φυσικό αέριο και τα πετρέλαια της χώρας. Εμείς όμως, νοιαζόμαστε μονάχα για το δημόσιο. Μην μας πειράξει κανείς τους δημοσίους υπάλληλους μας. Μη τους χαλάσει κανείς τη ζαχαρένια τους και την ανέμη ραστώνη τους. Αυτό είναι το μέλημά μας.

Κοιτάς γύρω σου και τι να δεις; Μια κυβέρνηση τραβεστί με δεξιό πέος, σοσιαλδημοκρατικό πρωκτό και αριστερίζοντα στήθια. Για πέταμα και οι 3. Οι μεν είναι στα λόγια κοινωνικά φιλελεύθεροι, οι δε είναι στα λόγια σοσιαλδημοκράτες και οι τελευταίοι στα λόγια αριστεροί. Στα λόγια. Μόνο λόγια και μηδέν έργο. Ούτε τους επίορκους καταδικασθέντες δημόσιους υπάλληλους δεν τολμούν να πειράξουν. Μέχρι τώρα έχουν χάσει τη δουλειά τους κοντά 2 εκατομμύρια άνθρωποι από τον ιδιωτικό τομέα και έχουν απολυθεί μονάχα τρεις (3) δημόσιοι υπάλληλοι και αυτοί επίορκοι και με βαριές καταδίκες!

Η αξιωματική αντιπολίτευση είναι της πλάκας. Παλιό ΠΑΣΟΚ σε άλλη συσκευασία. Οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες» για τα μπάζα με αποχωρήσεις, διασπάσεις, απειλές και ρηγή ρητορική. Το ΚΚΕ, ξοφλημένο, κολλημένο στον πατερούλη Στάλιν, ανεδαφικό και ξεπερασμένο.

Είναι και η «Χρυσή Αυγή».

Βαρεμένοι «υπερέλληνες» «υπερπατριώτες», ναζιστές, ρατσιστές, νοοί της νύχτας και χουντολάγνοι. Δείχνουν αποφασισμένοι να καταλύσουν την υποτιθέμενη δημοκρατία και να εγκαταστήσουν ένα απολυταρχικό καθεστώς χωρίς κοινοβούλιο, χωρίς δικαίωμα σε απεργίες, χωρίς δικαίωμα στην ελεύθερη βούληση και την ελευθερία του λόγου. Πιστολάδες, οξύθυμοι και οργισμένοι. Απεχθείς, εμετικοί, επικίνδυνοι.

Όχι όμως πιο επικίνδυνοι από τους κυβερνώντες και τους λοιπούς πολιτικάντηδες της σάπιας μεταπολίτευσης. Όχι οκνοί και ανάλητοι όπως οι υπόλοιποι. Όχι χαραμοφάηδες που βουτάνε τη βουλευτική αποζημίωση και κοροϊδεύουν τους πολίτες. Τουλάχιστον κάνουν κοινωνικό έργο, δίνουν αίμα, δίνουν τρόφιμα, φτιάχνουν κοινωνικά παντοπωλεία, πιέζουν καταστηματαρχες να προσλαμβάνουν Έλληνες. Ξεφτιλίζουν τη πολιτική σαπίλα. Το κάνουν πρωτόγονα, βίαια, απολίτιστα. Το κάνουν όμως. Είναι οι μόνοι που δεν είναι κρατικοδίαιτα λαμόγια. Οι μόνοι που δεν συντηρούνται από το κράτος. Οι μόνοι στο κοινοβούλιο που πραγματικά έχουν κολλήσει αληθινά ένσημα. Είναι οι μόνοι που δεν προέρχονται από πολιτικά τζάκια, από γνωριμίες με τη πλουτοκρατική ελίτ, την κομματοκρατία και τη διαπλοκή.

Αν κάποιος πιστεύει πως μπορούμε να πάμε μπροστά με τα ίδια παλαιοκομματικά σαθρά υλικά, η Χ.Α δεν του κάνει. Εγώ δεν πιστεύω πως μπορεί η χώρα αυτή να διορθωθεί χωρίς να καταβαραθρωθεί το υπάρχον πολιτικό σύστημα, να μπουν φυλακή οι άνθρωποι που κατέστρεψαν τον κόσμο. Οι πρωτεργάτες της οικονομικής και κοινωνικής καταστροφής πρέπει να πληρώσουν. Πρέπει να πληρώσουν για τις κατεστραμμένες ζωές μας, για τη φτωχοποίησή μας, για τη θανάτωση του μέλλοντος τουλάχιστον 2 νέων γενεών που αναγκάζονται να μεταναστεύσουν. Πρέπει τα καθάρματα να πληρώσουν. Πρέπει να εξαφανιστούν οι κομματικοί τους στρατοί. Πρέπει να τιμωρηθούν οι κηφήνες δημόσιοι υπάλληλοι που ζούσαν και ζουν παρασιτικά. Πρέπει να ισοπεδωθεί το υπάρχον πολιτικό σύστημα. Ούτως ή άλλως, δημοκρατία δεν έχουμε. Μία πλουτοκρατική ελίτ κυβερνά απαρτιζόμενοι από μαμόθρεφτα, καλοσπουδαγμένα τσογλάνια που χωρίς να έχουν ποτέ τους εργαστεί, χωρίς ποτέ τους να έχουν κολλήσει ένα ένσημο, κάνουν πειράματα πάνω μας και μας ταΐζουν ψεύτικες υποσχέσεις.

«Μα, κοίτα τι έγινε στη Μανωλάδα», θα πει κάποιος. Απαντώ: Ποιος γέμισε τη χώρα με αυτούς τους φτωχοδιάβολους; Ποιος τους έφερε εδώ και άφησε τα σύνορα αφύλαχτα; Η Χ.Α; Όταν δεν έχεις να φας όπως εμείς, δεν καλείς και άλλους στο τραπέζι. Αυτούς τους ξένους που ήρθαν χωρίς στον ήλιο μοίρα, τους έφερε η πλουτοκρατική ελίτ, τους έφερε η σάπια και όζουσα ΠΑΣΟΚΟΝΕΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Ας τους πάρουν στα σπίτια τους να τους ταΐζουν

και να τους περιθάλλτουν αν θέλουν. Η χώρα δεν έχει πόρους να ταίσει τα δικά της παιδιά. Εξάλλου, οι περισσότεροι από αυτούς τους φτωχοδιαβόλους είναι άτομα βυθισμένα στο θρησκευτικό φανατισμό. Θεωρούν τους εαυτούς τους στρατιώτες του Ισλάμ και πηδιούνται μεταξύ τους ή βιάζουν άτομα αδύναμα και μικρότερα (όπως ομολόγησαν στη Μανωλάδα) για να μην πάνε με αλλόθρησκη γυναίκα. Είναι άτομα που εύκολα θα μαχαιρώσουν κάποιον όχι μόνο για να τον κλέψουν και να τον βιάσουν αλλά και γιατί τόλμησε να φάει χοιρινό όταν αυτοί γιορτάζουν το ραμαζάνι τους. Ανθρώπινες ψυχές είναι αναμφίβολα και αυτοί και έχουν κάθε δικαίωμα στη ζωή όπως κάθε ον του πλανήτη. Δικαίωμα όμως έχει και ο κάθε πολίτης να κυκλοφορεί ελεύθερος και να μην κινδυνεύει να ληστευτεί ή να βιαστεί. Οι αριστερίζοντες ιδεολόγοι μπορούν να τους φιλοξενούν στα σπίτια τους, να τους χαρτζιλικώνουν και να περνάνε όλοι μαζί καλά.

Εν κατακλείδι: Θέλω μια επανάσταση, θέλω αίμα επίορκων και προδοτών να ρέει στους δρόμους, θέλω δήμευση της περιουσίας κάθε απατεώνα πολιτικού που με έκλεψε και με βύθισε στο χρέος χωρίς να φταίω. Θέλω ανατροπή, θέλω αξιοκρατία, θέλω φωτιά. Φωτιά που θα κάψει ολοσχερώς τη σαπίλα, τη σήψη του ελεεινού πολιτικού κατεστημένου. Το θέλω με κάθε κόστος ακόμα και αν αυτό σημαίνει βία και αίμα. Όταν κανείς δεν μπορεί να ζήσει τα παιδιά του, όταν κανείς χάνει το σπίτι του, όταν κανείς δεν μπορεί να κυκλοφορήσει στο δρόμο, όταν η ανεργία του έχει ρημάξει τα σωθικά, χέστηκε πατόκορφα για την ελευθερία της έκφρασης και τον πλουραλισμό ή τη διαφορετικότητα. Από μέσα μου πλέον βγαίνει το αίσθημα της αυτοσυντήρησης, της εκδίκησης, της βίας. Όλα τα άλλα τα νιώθω να υποχωρούν. Δεν έχω πλέον την πολυτέλεια να περιμένω και άλλο, να κάνω υπομονή και να ανέχομαι. Ο κόσμος μου γκρεμίζεται και όταν το σκοτάδι πέφτει, κάποιοι ακόμα εξακολουθούν να γλείφουν τα βρώμικα δάχτυλά τους έχοντας πέσει με μανία πάνω στο κατασπαραγμένο μου πτώμα. Νιώθω να μεταμορφώνομαι και να επιθυμώ να κανιβαλίσω και να κατασπαράξω όλα αυτά τα καθάρματα που με ξεπούλησαν και με κατέστρεψαν. Θέλω να τους ξεριζώσω το λαρύγγι, να ρουφήξω το μεδούλι απ' τα κόκαλά τους, να δω να σφαδάζουν από το πόνο μπροστά σε κοινή θέα. Αυτό θέλω. Θέλω τον 45άρη συνταξιούχο του δημοσίου με κομμένη τη σύνταξη, να ζητιανεύει στο δρόμο και ο κόσμος να τον κλωτσάει στ' αρχίδια. Δεν είμαι πλέον άνθρωπος. Είμαι ένα αιμοβόρικο ζώο που διψά για αίμα και εκδίκηση. Μεταμορφώθηκα σε κτήνος αλλά δεν φταίω. Γράφω στα παπάρια μου τον πολιτισμό. Τον κάθε πολιτισμό. Μόνο μου μέλημα να ταΐσω τα παιδιά μου με κάθε κόστος και να κατασπαράξω κάθε εκπρόσωπο αυτής της κατάντιας.

Με δεδομένο λοιπόν ότι η αντιπολίτευση είναι αστεία που αντί να κατεβάζει καθημερινά 500,000 κόσμο στο πεζοδρόμιο και να χτυπάει

τους δημόσιους κηφήνες, αρέσκειται στο να συνομιλεί με τις τριτοκοσμικές συνιστώσες της, προσωπικά δεν βλέπω πουθενά αλλού τη δάδα που θα κάψει τη πολιτική γάγγραινα.

Μην έχοντας λοιπόν άλλη επιλογή και προκειμένου να αφήσω το μέλλον των παιδιών μου στους γνωστούς πολιτικούς απατεώνες, ψηφίζω Χ.Α θεωρώντας την ως τη μόνη δύναμη που θα κάψει τη σαπίλα αν και γνωρίζω πως η φωτιά που η ΧΑ θα ανάψει, θα μας κάψει όλους μαζί. Καλύτερα όμως καμένος μαζί με τους υπαίτιους της συμφοράς μας που θα σιγοκαίγονται δίπλα μου παρά απαθής και εξευτελισμένος στο περιθώριο της ανεργίας και της κατάθλιψης.